

**КРИВОРІЗЬКА МІСЬКА РАДА
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ**

пл. Молодіжна, 1, м. Кривий Ріг, Дніпропетровська обл., 50101, тел. (0564) 92 28 89, тел./факс: (056) 493 07 69
E-mail: mvk99@kr.gov.ua, web: https://kr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 04052169

На № _____ від _____

Головам районних у місті рад

Про доведення інформації

На виконання листа Дніпропетровської обласної військової адміністрації від 25.03.2022 №304/0/526-22 «Про готовність до реагування на можливі хімічні інциденти», враховуючи відкрите порушення норм міжнародного гуманітарного права російськими окупаційними військами та можливого застосування ними хімічної зброї, з метою проведення інформаційно-роз'яснювальної роботи серед населення міста та працівників підприємств, установ, організацій і закладів міста, які працюють в умовах воєнного стану щодо порядку їх дій при застосуванні хімічної зброї чи її компонентів, небезпечних хімічних речовин, надаємо пам'ятки дій населення.

- Додатки: 1. Пам'ятка дій населення (VX) на 2 арк., в 1 прим.;
2. Пам'ятка дій населення (аміак) на 1 арк., в 1 прим.;
3. Пам'ятка дій населення (бензол) на 2 арк., в 1 прим.;
4. Пам'ятка дій населення (зарін) на 3 арк., в 1 прим.;
5. Пам'ятка дій населення (іприт) на 1 арк., в 1 прим.;
6. Пам'ятка дій населення (хлор) на 1 арк., в 1 прим.

Заступник міського голови

Олександр ФІЩЕНКО

*Курбатов Олег
(0564) 92 13 13*

014246

Виконком Криворізької міської ради
вих. № 7/34/2078 від 15.04.2022

ХЛОР

Дяляє собою зеленувато-жовтий газ з різким дратівливим запахом.

При ураженні - винести потерпілого на свіже повітря, повний спокій, як можна швидше інгаляція киснем. При подразненні дихальних шляхів вдихати нашатирного спирту, бікарбонату натрію. Промивання очей, носа і рота 2% розчином питної соди. Тепле молоко з боржомі або содою, кави.

ІПРИТ

Іприт є безбарвною, злегка жовтуватою або темно-бурою рідиною з запахом часнику або гірчиці, добре розчинною в органічних розчинниках, погано розчиняється у воді. Іприт легко всмоктується в різні лакофарбові покриття, гумотехнічні і пористі матеріали.

Це масляниста рідина, яка легко випаровується на повітрі. При вдиханні парів іприту руйнуються легені. Потрапляючи на шкіру, іприт викликає сильні опіки та нариви. Таким чином, іприт-задушлива та наривна речовина. Отруєння іпритом часто призводить до смерті.

Іприт має вражаючу дію за будь-якого шляху проникнення в організм. Ураження слизових оболонок очей, носоглотки та верхніх дихальних шляхів проявляються навіть при незначних концентраціях іприту.

Перша допомога при ураженні іпритом.

Антидоту при отруєнні іпритом немає. Краплі іприту на шкірі необхідно негайно промити індивідуальним протихімічним пакетом. Очі і ніс слід промити, а рот і горло прополоскати 2% розчином питної соди або чистою водою. При отруєнні водою або їжею, зараженою іпритом, викликати блювоту, а потім ввести кашку, приготовлену з розрахунку 25 г активованого вугілля на 100 мл води. Виразки, що утворилися через попадання крапель іприту на шкіру, слід обробити перманганатом калію (марганцівка KMnO₄).

Для захисту від іприту використовують протигаз, засоби захисту шкіри, а також захисні властивості бойової техніки, різних сховищ і укриттів.

Час перебування в зоні ураження іпритом не повинен перевищувати 40 хвилин.

ЗАРИН

Зарин - фосфорорганічна отруйна речовина нервово-паралітичної дії.

Являє собою рідину без кольору та запаху, змішується у всіх відносинах з водою та органічними розчинниками. Зарин відноситься до групи нестійких ОР. У краплинно-рідкому вигляді стійкість зарину може становити: влітку – кілька годин, узимку – кілька діб.

Зарин смертельно отруйний. Викликає ураження за будь-якого виду впливу, особливо швидко - при інгаляції. Перші ознаки ураження (міоз та утруднення дихання) з'являються при концентрації зарину в повітрі 0,0005 мг/л (через 2 хвилини).

Газ потрапляє в організм людини через шкіру, слизові оболонки очей та органів дихання.

Забруднений заринном одяг також становить загрозу, тому що випаровується та отрує людей навколо.

Зарин важчий за повітря, тому небезпека отруєння заринном вища у пониззі, ще вища – у підвалах.

БЕНЗОЛ

Небезпечний при вдиханні. Картина гострого отруєння при малих концентраціях - збудження, подібне до алкогольного, потім сонливість, загальна слабкість, запаморочення, нудота, блювання, головний біль, втрата свідомості, можливі м'язові посмикування, що переходять у судоми. Зіниці часто розширені, не реагують світло. Дихання спочатку прискорене, потім уповільнене. Температура тіла різко знижена, шкіра та слизові оболонки бліді. Пульс прискорений, малого наповнення. Кров'яний тиск знижений. Відомі випадки сильної серцевої аритмії. При дуже високих концентраціях майже миттєва втрата свідомості і смерть протягом декількох хвилин.

Гранично допустима концентрація (ГДК) бензолу в атмосферному повітрі населених місць (середньодобова) дорівнює $0,8 \text{ мг/м}^3$, у робочому приміщенні промислового підприємства – 5 мг/м^3 .

Захист органів дихання забезпечують промислові фільтруючі протигази марки А (коробка коричневого кольору), М (червоного), БКФ та МКФ (захисного), В (жовтого), К (світло-зеленого), респіратори РПГ-67-А та РУ-60М-А, а також цивільні протигази ЦП-5, ЦП-7 та дитячі.

Перша допомога.

Припинення контакту з бензолом. Потерпілому необхідно забезпечити приплив свіжого повітря — винести з приміщення, відкрити квартиру. При попаданні їдкої речовини на шкіру та слизові — промити 1% розчином гідрокарбонату натрію (харчова сода). У важких випадках — проведення штучного дихання і непрямого масажу серця. Викликти бригаду швидкої.

АМІАК

Аміак (NH₃) являє собою безбарвний газ з характерним, різким запахом (нашатирного спирту).

При ураженні - винести потерпілого на свіже повітря, вдихання теплих водних парів 100% розчином ментолу в хлороформі, тепле молоко з боржомі або содою. При задушливості - кисень, при спазмі голосової щілини - тепло на область ший, теплі водні інгаляції. При зупинці дихання - штучне дихання. При попаданні в очі - негайне промивання водою, вазелінове масло або маслинову олію. При ураженні шкіри - обливання чистою водою, накладення примочки з 5% розчином оцтової, лимонної або соляної кислоти.

VX

VX – це бойова отруйна речовина, яка використовується як компонент хімічної зброї. Вона належить до групи бойових отруйних речовин нервово-паралітичної дії. VX – один з головних представників серії V. VX являє собою густу маслянисту рідину. Не має кольору та запаху. Аерозоль VX діє приблизно так само, як газ.

Подібно до інших отруйних речовин нервово-паралітичної дії, VX вражає нервову систему. VX може проникнути в організм через шкірний покрив або слизову оболонку ока. В силу слабкої летючості речовини потрапляння через органи дихання найімовірніше у формі спрею або аерозолю. Крім того, VX може бути засвоєний із їжею або рідиною.

VX

Перша допомога при ураженні.

У першу чергу необхідно видалити крапельний агент з уражених ділянок, а потім евакуювати потерпілого в незаражену зону. Після евакуації необхідно видалити залишки забруднення з шкіри, зняти заражений одяг і провести дегазацію. По можливості ці дії необхідно здійснити до всіх інших методів лікування.

У зоні ураження потерпілому необхідно надіти протигаз. При попаданні аерозолю ОР на шкіру обличчя протигаз надягати тільки після обробки особи рідиною з ІПП.

При попаданні ОР на шкіру необхідно негайно обробити заражені місця за допомогою ІПП-8 або ІПП-10. При відсутності таких, змити ОР можна за допомогою побутового відбілювача і промити чистою водою. Також можливе використання інших, аналогічних військовим, засобів дегазації.

При попаданні ОР в шлунок необхідно викликати блювоту і по можливості промити шлунок 1 % розчином питної соди або чистою водою.

Уражені очі промити 2 % розчином питної соди або чистою водою.

Після видалення ОР з уражених ділянок, необхідно негайно ввести антидот. Як антидот використовуються: атропін, пралідоксін або діазепам. Якщо протягом 10 хв судоми не зняті, антидот вводиться повторно. Максимально припустиме введення 2-х доз антидоту. При перевищенні цього ліміту смерть настає від антидоту. У разі зупинки дихання здійснити штучне дихання.

Зрештою необхідно евакуювати потерпілого із зони зараження. Уражений особовий склад доставляється в підрозділи медичної служби в залежності від важкості ураження.

Речовина дегазується сильними окислювачами (наприклад, гіпохлоритами). Для дегазації обмундирування, зброї і техніки застосовується дихлоретан.